

ning sig dog ikke i det Hele til at overføres paa de Tilfælde, i hvilke en Pantnaver umiddelbart kan søge Udlæg i sit Pant. Forslaget falder derfor i tvende Affnit, af hvilke det første omhandler Udpantning, det andet de Tilfælde, i hvilke en Pantnaver uden Grundlag af Dom eller Forlig kan erholde Udlæg i Pantet.

I. Om Udpantning.

Idet man med Hensyn til Reglerne for Fremgangsmaaden henviser til det Følgende, skal man med Hensyn til Bestemmelserne om, hvilke Udsættelser der kunne inddrives ved Udpantning, bemærke, at Grundsætningen har været den at bibeholde Udpantningen i det Væsentlige i det Omfang, hvori den hidtil har været foreffret, men saaledes at man har forsøgt at samle den store Mængde spredte Bestemmelser under saadanne almindelige Betegnelser af Tilfældene, der indeholde en Angivelse af de Egenstaber ved Fordringerne, som for større eller mindre Grupper af enkelte Bestemmelser maa antages at være dem, der have været afgørende for Indrømmelsen af Udpantningsret. Overfigten over det Hele, paa hvilket Udpantningsret gives, antages herved at ville betydeligt lettes og mange Tvivl fjernes, idet Udpantningsret under Et indrømmes alle Fordringer, der virkelig have alle væsentlige Egenstaber tilfælles. Vel vil Udpantningsret herved tilstaaes visse Fordringer, som den hidtil har været nægtet, men ligesom det Følgende vil vise, at Antallet af disse Tilfælde dog ikke er stort, saaledes kunde det vel heller ikke findes unaturligt, at samme Inddrivelsesmaade indrømmes i alle Tilfælde, som virkelig forene alle de Egenstaber, der for Lovgivningen maa antages at have været bestemmende ved at tilstaa største Delen af dem den særlige Afgang til en hurtig og let Inddrivelsesmaade.

§ Overensstemmelse hermed har man affattet Lovforslagets § 1, der indeholder en udtømmende Opregning af de Tilfælde, i hvilke Udpantning for Fremtiden kan anvendes, jfr. Paragrafens Slutningsbestemmelse.

De Fordringer, som omhandles under Nr. 1, ere allerede nu for størstedelen forsynede

med Udpantningsret, se saaledes Frdn. 2den Juni 1830 §§ 1—2, Frdn. 8de Juli 1840 (om Amtstueoppebørsler) §§ 1, 2, 11, Lov 19de Febr. 1861 (om Kjøbenhavns kommunale Skatter) § 23, Land og Kjøbstadkommunallovene af 6te Juli 1867 § 25 og 26de Mai 1868 § 29, Lov om overordentlig Skat af 25de Juli 1867 § 8 og 2den Juli 1870 § 21 m. fl. med Hensyn til Kgl. og kommunale Skatter og Afgifter, Lov 19de Febr. 1861 § 88 om Stempelpapirsafgiften, Pl. 2den Novbr. 1836 1ste Led om Indtægter tilkommende Kirker, Kommuner, offentlige Stiftelser og Embeder, endvidere Næringsloven 29de Decbr. 1857 § 72 og Lov ang. Brændevinshandel af 2den Juli 1870 § 3, jfr. Indenrigsministeriets Cirkulære af 18de Jan. 1871, om Næringsafgifter, Lov 19de Febr. 1870 § 2 om Betaling for Hundetegn, Lov 2den Marts 1861 § 35 om Bidrag, der ere paalignede til Anskaffelse og Vedligeholdelse af Sprøite- og Brandredskaber m. m., Pl. 9de Juni 1847 om Høitidsoffer udenfor Kjøbenhavn m. fl.

Paa den anden Side er der imidlertid enkelte Fordringer, som staa de omhandlede nær, men dog ikke have Udpantningsret, se saaledes Frdn. 8de Juli 1840 (om Kancelliets Regnskabsvæsen) § 7, jfr. Justitsministeriets Skrivelse af 30te Juli 1861 om Arvesafgifter. Det Samme gjælder om Overdragelsesafgiften. Fremdeles er det ved Justitsministeriets Skrivelser af 28de Febr. 1857 og 3die Marts 1863 antaget, at ingen Udpantningsret gives for den Distriktsjordemodre efter Reglementet 21de Novbr. 1810 § 34 jfr. Lov 8de Marts 1856 § 3 tilkommende Kjendelse hos dem, der ikke have benyttet deres Tjeneste, eller for det Vederlag for Anskaffelse af Brød og Vin til Kirken, som ifølge Lov 19de Februar 1861 (om Kirkesyn) § 36 tilkommer Sognepræsten hos Tiendeesteren.

Disse Undtagelser, der maa betragtes som Uregelmæssigheder i Lovgivningen, ville bortfalde ved Forslaget. Tøvrigt bemærkes, at under „offentlige Stiftelser“ falde tillige saadanne offentlige Kasser, hvilke der ved Lovgivningen tillægges Indtægter (f. Ex. Politikkassen med Hensyn til Betaling for Hundetegn).